

paa saa svimlende Beløb, kunde der nok være skaaret noget kraftigere ned. Det vil maaske kunne siges, at en medvirkende Grund til, at man er kommet op paa saa store Beløb, er den, at landbrugsstuderende og Veterinærer fra andre Lande kommer hertil og faar Undervisning derude, og jeg skal være den sidste til at være mod dette; f. Eks. sender en os nærstaaende og venligsindet Stat aarlig en Mængde studerende herved til Landbohøjskolen, og jeg gaar ud fra som givet, at vedkommende Stat i alle Henseender behandler os kulant, naar det drejer sig om Udførsel af Industri- og Landbrugsprodukter; hvis det er Tilfældet, afbetaler vi jo kun paa en Æresgæld, kan man vel sige, til vedkommende Stat, naar vi gør det bekvemt for dem at komme her og studere Landbrug. Jeg skal imidlertid ikke sige mange Ord om disse Bevillinger, idet jeg antager, at de Myndigheder, som har med dem at gøre, mener, det er saglig forsvarligt baade at foretage de store Nedsættelser til Hedebruget samt til Smaaplantninger og Hegn og at foretage de forholdsvis smaa Nedsættelser af Landbohøjskolens Budget.

Dernæst ønsker jeg at sige nogle faa Ord om Nedlæggelsen af de 3 Forsøgsstationer ved Aarslev, Hornum og Studsgaard. Nedlæggelsen af Forsøgsstationen ved Aarslev skal jeg ikke sige noget imod, da det forekommer mig, at baade Jordbundsforholdene og de klimatiske Forhold er omtrent ens ved Aarslev og i Askov og ved Tystofte, og saa synes jeg, der kan være god Grund til, at Stationen ved Aarslev nedlægges, for saa vidt de andre Stationer kan optage de Forsøg, som gøres ved Aarslev. Noget helt andet gælder derimod med Hensyn til Nedlæggelsen af Forsøgsstationerne ved Hornum og Studsgaard.

Det er sikker alle bekendt, at de klimatiske Forhold i Nord-, Midt- og Vestjylland i alle Henseender er vidt forskellige fra dem, der findes paa Øerne og paa Jyllands Østkyst. I Nord-, Midt- og Vestjylland har vi Vestenvinden og Natterfrost, og som Eksempel paa, hvor store Temperaturforskelligheder der kan være i Vest- og Midtjylland, skal jeg nævne, at vi, vistnok i 1912, Dagen før Skt. Hansdag havde en Temperatur paa adskilligt over 20 Grader, men Skt. Hansnat frøs det paa Statens Moseforsøgsstation ude i Gjelleruplunds Enge 14 Grader. Det er selvfølgelig klart, at naar der kan være saa store Temperatursvingninger, giver det

sig Udslag i Resultaterne af Jordens Dyrkning.

Der er her, saa vidt mig bekendt, ikke hidtil været foretaget ret mange Forsøg med Dyrkning af Frugt, og naar vi derfor har en Forsøgsstation som den ved Hornum, forekommer det mig, at der skal væsentlige Grunde til for at nedlægge den, saa meget mere, som vi kun har denne ene Forsøgsstation for Frugtavl i hele Nord-, Midt- og Vestjylland. Det er muligt, at de har Ret, som siger, at det er haabløst at tænke paa Frugtavl i disse udsatte Egne, men fra det offentliges Side er der jo gjort store Anstrængelser for at faa Folk til at slaa ind paa en udstrakt Havedyrkning og Frugtavl i disse Egne, og naar det er Tilfældet, synes jeg, vi har en vis Pligt til at opretholde disse Forsøg. Hvis det nemlig er umuligt at avle Frugt i disse udsatte Egne, synes jeg, det var klogt gennem Forsøg at faa konstateret, at det er umuligt.

Jeg skal ikke tale meget om Hornum, men vende mig til Ændringsforslaget om at nedlægge Forsøgsstationen ved Studsgaard. Forsøgsstationen ved Studsgaard blev oprettet i 1906, og der staar i Bemærkningerne til Ændringsforslaget, at den blev oprettet for at gennemføre Forsøg paa Hedesandjorder. Den er ikke oprettet paa Initiativ af Staten eller Ministeriet eller Statens Planteavlsudvalg, men Initiativet er udgaaet fra Befolkningen i disse Egne, altsaa ude i Vestjylland. Spørgsmaalet blev rejst saa langt tilbage som i 1899, og i 1901 rettede 4 Landboforeninger i Midtjylland en Henvendelse til Ministeriet om at faa oprettet en Station ved Herning. Statens Planteavlsudvalg anbefalede denne Henvendelse, men Ministeriet foretog sig intet videre i Sagen. I 1904 indsendte de forenede Landboforeninger i Ringkøbing Amt gennem Foreningen af Jydske Landboforeninger et udførligt motiveret Andragende til Regering og Rigsdag om Oprettelse af en Forsøgsstation for Vest- og Midtjylland og anbefalede Statens Planteavlsudvalg at støtte Andragendet.

Dette skete, og i en Skrivelse til Ministeriet af 4. Februar 1904 udtaler Statens Planteavlsudvalg bl. a. følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere ganske kort: „at de plantekulturelle Forhold i den her omhandlede Kreds, der omfatter ca. 100 Kvadratmil, er saa forskellige fra det øvrige Lands, at de paa de alt eksisterende faste Forsøgsstationer for Plantekultur indvundne Resultater kun rent undtagelsesvis kunne